

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ (Μάρκ. η' 34-θ' 1)

19 Μαρτίου 2017

Ἡ Ἑκκλησία μας σήμερα, ἀδελφοί μου, ὑψώνει καὶ ἐορτάζει τὸν Τίμιο Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ὑπενθυμίζοντάς μας τὴν ἀναγκαιότητά του γιὰ τὴ σωτηρία μας. Ὁ Σταυρὸς τὸν ὅποιο καλούμεθα νὰ προσκυνήσουμε δὲν εἶναι ἀπλῶς ἔνα σύμβολο, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τὸ μυστήριο διὰ τοῦ ὅποίου καταργεῖται ἡ ἀμαρτία καὶ σώζεται ὁ κόσμος. Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ φύση τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἑκκλησίας στὸν κόσμο, ὁ τρόπος τοῦ ἀγῶνα τοῦ πιστοῦ κατὰ τῶν σαρκικῶν παθῶν, τῶν ἐπιθυμιῶν, τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς ὑπερηφανείας, τῆς κενοδοξίας, τῆς φιλοδοξίας καὶ κάθε ἄλλης καταστάσεως ποὺ εἶναι ἐνάντια στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν αἰώνια προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ στὸν ἄνθρωπο νά ἀνακαλύψει τὸν τρόπο τῆς σωτηρίας του: «὾στις θέλει ὄπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἔαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι», δηλαδὴ ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει πρέπει νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἔαυτό του καὶ νὰ σηκώσει τὸν σταυρό του. Ἡ πρόσκληση νὰ ἀκολουθήσουμε τὸν Χριστὸ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν προσπάθεια τῆς συνέπειάς μας μὲ τὶς ἐντολὲς Του. Αὐτὸ ὅμως σημαίνει ὅχι μόνον τὴ ἀρση τοῦ σταυροῦ μας, ἀλλὰ κυρίως τὴν προϋπόθεση ἀρνήσεως τοῦ ἔαυτοῦ μας. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ προσπάθειά μας ἀφορᾶ στὴν ἀπομάκρυνσή μας ἀπὸ τὴν ἀμαρτία τοῦ κόσμου, διὰ τῆς ἀποβολῆς τῶν παθῶν καὶ τῆς ιέκρωσης τῶν φθοροποιῶν λογισμῶν ποὺ ὀδηγοῦν στὴν διάπραξη τῆς ἀμαρτίας. Παράλληλα ἀφορᾶ καὶ στὸν ἐσωτερικὸ ἀγῶνα οὐσιαστικῆς μας μετανοίας, μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς μας στὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν ἔμπρακτη καταπολέμηση τῆς ἀμαρτίας. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἐπίμονη καὶ ἐπίπονη προσπάθεια, ποὺ ὅμως εἶναι ἀναγκαῖα προϋπόθεση γιὰ τὴ μετοχή μας στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ διευκρίνιση τοῦ Κυρίου στὴν συνέχεια «...ὅς γὰρ ὀν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ’ ὀν ἀπολέσῃ τὴν ἔαυτοῦ ψυχὴν ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σῶσει αὐτήν...» ἀφορᾶ στὴν προσπάθεια ποὺ ὀφείλουμε νά καταβάλουμε στὸν πόθο καὶ στὸν στόχο νὰ κερδίσουμε τὴν ψυχή μας. Ὄποιος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδεσμευθεῖ ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια ποὺ παρέχουν στὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τὰ σχήματα καὶ τὰ πρόσκαιρα πράγματα τοῦ κόσμου, τελικὰ ζημιώνει τὴν ἴδια του τὴν ψυχή, ἀφοῦ τὴν ἀποστερεῖ ἀπὸ τὴν ὄντως ζωή, ἡ ὅποια εἶναι ἀσύμβατη μὲ τὴ φθαρτότητά τους. Ἀντιθέτως, αὐτὸς ὁ ὅποιος ἔνεκεν τοῦ ὄντων ματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν του, ἀπομακρύνεται ἀπὸ κάθε τὶ ἀμαρτωλό, ινεκρώνεται γιὰ τὴν ἀμαρτία καὶ ταυτόχρονα ἀγωνίζεται νὰ ἀνακαινίσει τὸν ἔαυτό του, ἐνδυναμούμενος ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς ὅποιας σώζει τὴν ψυχή του.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἄπειρη ἀξία. «...τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς

αύτοῦ;». Οὕτε ὁ κόσμος ὀλόκληρος δὲν εἶναι ἀντάξιός της. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τόσο σημαντικὸ πρᾶγμα, γιὰ τὸ ὅποιο καὶ ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησε.

Ἄδελφοί μου,

ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ὑψώνεται σήμερα στὸ μέσον τῆς Ἔκκλησίας ἀλλὰ καὶ τῆς εὐλογημένης αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς περιόδου καὶ προσπαθείας μας, γιὰ νὰ προβληθεῖ ὡς ὁ ἰδανικὸς τρόπος ποὺ μποροῦμε νὰ ἐπιλέξουμε γιὰ νὰ ἔξυψώσουμε καὶ νὰ διαφυλάξουμε τὴν ψυχὴ μας. "Ετσι θὰ καταδείξουμε τὴν μοναδική της ἀξία, γιὰ τὴν ὄποια πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε καὶ νὰ θυσιάσουμε τὰ πάντα, αἵροντας πρόθυμα τὸν σταυρὸ τῶν δυσκολιῶν μας σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια, μὲ σκοπὸ νὰ ἀξιωθοῦμε μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, νὰ πετύχουμε τὴν αἰωνιότητά της, ποὺ εἶναι ἡ ὄντως ζωὴ μας. Αμήν.

[dkpdf-button]